

РЕШЕНИЕ

№ 4246

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8640** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Б. Н. Б., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място] [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0346-000134 от 05.08.2022 г., издадена от Т. С. С. на длъжност полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ С., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“ на ППС „Л. У“ с рег. [рег.номер на МПС] , до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Оспорващият твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, като са развити в тази връзка доводи в жалбата. Моли се съда да постанови решение с което да отмени заповедта, като незаконосъобразна. Не претендира разноси по делото.

В проведеното открито съдебно заседание оспорващия, се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответната страна – Т. С. С. на длъжност полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ С., редовно призован, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взима становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – заповед № 22-0346-000134 от 05.08.2022 г., издадена от Т. С. С. на длъжност полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ С., на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“ на ППС „Л. У“ с рег. [рег.номер на МПС] , до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

За да постанови атакуваната заповед, административният орган е приел въз основа на съставен АУАН № АД248286 от 05.08.2022 г., че на тази дата, около 19.20 ч. на общински път № BGS1210 до входа на къмпинг Кавази, водачът на „Л. У“ с рег. [рег.номер на МПС] – Б. Н. Б., управлявал л.а след употреба на алкохол, установено с техническо средство – Алкотест Дрегер 7510 № 0061, с резултат 1,04 промила. Посочено е в АУАН, че на водача му е издаден талон за медицинско изследване № 15459 – Филиал за спешна медицинска помощ – [населено място].

В цитирания АУАН, като мотиви за издаването му е отразена посочената по-горе фактическа обстановка, обосноваваща нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Срещу така издадения АУАН от страна на водача на МПС не е депозирано възражение.

Приобщени като доказателствен материал по делото са и следните писмени доказателства: справка за нарушител/водач, издаденото на водача НП, представени от трети неучастващи лица документи, в това число заверени копия на Заповед № УРИ251з-443 от 01.02.2021 г. за организация и разпределение на работното време на държавните служители на ОДМВР Б. и др., както и копие от амбулаторен дневник на филиала за спешна медицинска помощ [населено място], в който са отразени служителите обслужващи дневна и нощна смяна.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства с разпита на свидетеля Н. Б. К., от показанията на който присъствал по време на проверката на Б. Н. Б., която била между 18.00-19.00 ч. Полицейските органи указали на Б.Б. да отиде да му вземат кръв във ФСМП С.. Отишли 10 минути преди да изтече времето за взимане на кръв. От ФСМП С. отказали да бъде извършена кръвната проба. Съдът кредитира показанията на свидетеля, като логични, непротиворечиви и съответстващи на останалия доказателствен материал по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Предвидените в [HYPERLINK "https://web.apis.bg/p.php?i=11110&b=0"](https://web.apis.bg/p.php?i=11110&b=0) \l "p35325043" \t "_blank" чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП правни последици не представляват административни наказания, а

принудителна административна мярка /ПАМ/. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. По своето правно естество заповедта за налагане на ПАМ е отежняващ индивидуален административен акт и се регулира от нормите на АПК.

Целта на принудителната административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б "б" от ЗДвП е да се постигне преустановяващ ефект спрямо деяние, съставляващо административно нарушение. В конкретния случай на оспорвания е съставен АУАН за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Предмет на настоящото производство обаче не е наличието или не на състав на нарушението, а наличието на материалните предпоставки по чл. 171, т.1, б "б" от ЗДвП за налагане на принудителната административна мярка.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.б се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представената по делото заповед № 2513-1821 от 26.04.2022 г., е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от полицейските органи полицейските инспектори към РУ на ОДМВР Б.. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспореният вид.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ. За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че водачът на л.а. „Л. У“ с рег. [рег.номер на МПС] – Б. Н. Б., управлявал л.а с наличието на алкохол в кръвта с резултат 1,04 промила, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП /в редакцията към изм. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г./, предвижда прилагане на ПАМ, за този който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

При тази законова регламентация, необходимата материално правна предпоставка за налагане на мярката е установено по надлежния ред управление на МПС при наличие на алкохол в кръвта над разрешен размер на концентрация, установено по надлежния начин посочен в текста на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен акт за установяване на административно нарушение, който АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК доказателствената тежест лежи върху административния орган. Той трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт и дали са изпълнени законовите изисквания при издаването му.

В случая заповедта е издадена при отсъствие на посочените по-горе материалноправните предпоставки предвидени в чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. Събраните по делото доказателства опровергават извода на административния орган за необходимост от прилагане на ПАМ.

Според приложимия нормативен акт е Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози в акта за установяване на административно нарушение и в протокола за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози показанията на техническото средство се вписват в акта за установяване на административното нарушение и в талона за изследване до втория знак след десетичната запетая включително. Според чл. 6, ал. 6 от цитираната наредба контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва: 1. мястото, където да се извърши установяването; 2. срока на явяването - до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване, и до 120 минути - в останалите случаи.

Концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване.

Установява се от фактите по делото, че жалбоподателят Б., като водач на МПС е управлявал МПС. Не се установява обаче последният да е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта, така както е прието от страна на административния орган. Действително същият е бил тестван с техническо средство Дрегер с отчетен положителен резултат на концентрация на алкохол в кръвта, но този факт е оборен от страна на жалбоподателя с оглед ангажираните в съдебното производство писмени и гласни доказателства. Установява се, че с оглед издадения на Б. талон за медицинско изследване, същият е посетил медицинско заведение в рамките на указаното време и на последния е отказано от страна на медицинския екип взимане на кръвна проба.

Видно от подписания талон за изследване, на оспорвания в 20.10 ч. на 05.08.2022 г. е

връчен талона за изследване, като е посочено, че в срок от 40 мин. от връчването му следва да яви във ФСМП С.. В конкретния случай явяването в медицинския център е станало в указания в талона срок, но по независещи от жалбоподателя причини е отказано взимането на кръвна проба.

Тук е мястото да се посочи, че талонът за медицинско изследване е издаден в нарушение на чл. 6, ал. 6 от Наредба № 1, тъй като адм. орган е следвало да определи по-дълъг срок за явяване в центъра за спешна медицинска помощ, като се има предвид, че нарушението е констатирано, видно от АУАН на територия в извън населено място на общински път № BGS1210 до входа на къмпинг Каваци. От друга страна и свидетелят Н. К. посочи, че навреме е закарал Б., но взимането на кръвната проба е било осуетено от страна на медицинските органи. Тези факти не бяха оборени от ответната страна.

Следователно, независимо, че техническото средство е дало резултат за наличие на алкохол в издишания въздух над допустимото, то доколкото лицето се е възползвало от правото си да се установи чрез кръвна проба резултатът за наличие на алкохол, дало е кръв, като се е явило в лечебното заведение съгласно задължението си по Наредба № 1 от 19.07.2017 г., то административният орган е следвало да се съобрази с разпоредбата на чл. 171, ал. 1, б. „б.“, съгласно която при наличие на медицинско изследване от кръвна проба по реда на чл. 174, ал. 4 ЗДвП установените стойности са определящи и да не налага ПАМ. Като не е сторил това, административният орган се е поставил в положение да издаде акт, за който впоследствие се оказва, че не са били налице предпоставките за издаването му. С оглед обстоятелството, че водачът е изпълнил своевременно и съобразно разпоредбите на Наредба № 1 задължението си за явяване за изследване от една страна, както и несъобразяването на определеното време за придвижване до ФСМП С. по чл. 6, ал. 6 от Наредба № 1, то заповедта се явява издадена в противоречие с материалния закон и неговата цел. В този смисъл тя се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото право на разносните притежава жалбоподателя, на с оглед изрично заявеното от негова страна, че не претендира разноски по делото, такива не следва да му се присъждат.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Н. Б., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място] [улица], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0346-000134 от 05.08.2022 г., издадена от Т. С. С. на длъжност полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ С., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“ на ППС „Л. У“ с рег. [рег.номер на МПС] , до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

